

זה אקטואליה

לרם עברון, מגיש התוכנית זה הזמן, שהצליח סוף-סוף להרים תוכנית זו מרדיוטה האינטלקטואלית, ולהפכה לתוכנית של אקטואליה, כשהביא איש אוניברסיטת תל-אביב, סניפר מול המצלמות על מעלליו של דני ברמן, ושם את מציאתה של ההמצאה המכונה, המצאת מרידור' ללעג ולקלס. המראיון השני, שהביא, בלא קשר לאקטואליה" חתך-אופי של שקרן פאתולוגי, הוסיף מוסף למחוללה של פרשה זו. חסרונה של התוכנית התבטא בהצגתו של הפסנתרן מייק גרסון, שהגיע לפסטיבל הג'אז בירושלים, והצליח לחזור ולספר את כל מה שהוא כבר סיפר בטל-וויזיה — לנוכח גבותיו המורמות של עברון.

צל"נ

בורות יבשים

לבימאי מרדכי (מוטי) קירשניץ ביום, על שני סרטים שהוקרנו תחת הכותרת בורות המים, שבזמן יצר דראמה רדודה כשהפגיש את הפיזימונאית נעמי עמר עם העיתונאי הסופר עמוס קינן. המהומה הגדולה אשר קדמה לעשיית

בימאי קירשנבוים רדיו בטלוויזיה

הסרטים ולהקרנתם, היתה בבחינת מהומה רבה על מאומה, והסרטים הוכיחו את שיטתיותו של הבימאי, שלא הצליח להתמודד עם הנושא. חיכוכיהם והתחכמויותיהם של עמוס קינן מול עמוס קינן וחזור חלילה, כאשר ברקע מזמרת לה נעמי שמר וזוהרת לה קרחתו של אלוף (מיל) אבי רהם יפה — הותירו טעם רע בפי הצר פים, כישלונם של בורות המים נבע מדבר קותו של קירשנבוים בחוק האיון הקדוש של רשות השידור, שניסה לאון את עמוס קינן בנעמי שמר, גם האיזכורים הרדודים של עיצאם סרטאווז, הבעיה הפלסטית נית ובעיות היהודים הערבים ניראו כווי כוח אקדמי רדוד, בלא מסקנות, שצורתו התאימה אולי לרדיו, אך לא לטלוויזיה. בורות המים היה אחת ההחצמות הגדולות של הטלוויזיה הישראלית.

מאחרי הקלעים

אילו היה לנו ערוץ שני

בערב ראינות שנערך בהנחייתו של איתן דניצ'ג בתל-אביב, הציג עורך מבט החדש, יאיר שטרן, את "אני מאמין" שלו:

(על מינוי למישרת עורך מבט) אני בטוח שכמה אנשים לא היו מבסוטים מבחירתית לתפקיד. אצלנו בטלוויזיה קשה לאחד לראות את השני מצליל. עם חלק מעובדי החדשות יש לי יחסים טובים, בעוד שהחלק האחר מכלכלים כמו בכל מקום-עבודה אחר. אלא שבכל מקום-עבודה אחר ההשמצות והליכוכים נישארים בי פנים, בעוד שאצלנו הכל חשוף ויוצא החוצה לעיתונים. העיתונים אהבים לכתוב על כל מריבה בטלוויזיה, יש אצלנו גם חברות, אבל אתה לא יכול להיות חבר עם כולם.

רוני דניאל בגוב האריות

רוני ברמן חתך אופי

מילחמת מחלוקת-החדשות בקול-ישראל ובטלוויזיה היא סוד גלוי. בפרשת גלוי, המצאת מרידור" הגיעה מילחמה זו לאחד משיאה — כאשר הרדיו ניצח את הטלוויזיה.

בישיבת-הבוקר של כתבי החדשות, בראשית שבוע חשיפת ההמצאה, שנודע שבי-15 בחודש עומדת הטלוויזיה לפרסם את ההמצאה, מבלי לשתף בפירסום את הרדיו, החליטו כתבי הרדיו לצאת לקרב. בראש המיבצע הועמד רוני דניאל, ראש מערכת תל-אביב, בשעה שהכתב לענייני אנרגיה של הרדיו, גדי סרני, קניק, נמצא במילואים.

בשלב ראשון פנה רוני דניאל לכתב הארץ, מיכאל גרטי, וצירף אותו אליו. כדי להגדיל את יכולת ההתמודדות שלו ב"עיסקת שפיגלמן מרידור", דניאל וגרטי ריכזו מאגר של איני-פורמציה, שבו קיבצו את כל החומר שפורסם בשנה האחרונה על "המצאת מרידור". לאינפורמציה המודפסת הם צירפו את השמועות השונות, שאנשי מרידור הציפו בהן את העיתונות. במיסגרת תהליך אימות השמועות הגיעו שני הכתבים, בטלפון, עד לחצרו של הרבי מלובביץ' בניו-יורק, ובאמצעות איש-קשר באוסטרית יצרו קשר עם מדענים יהודיים בבית-המועצות.

מתוך כל קטעיה-עיתונים שפורסמו במהלך השנה, הרכיבו דניאל וגרטי את עקרונותיה הכלליים של ההמצאה, ופנו אל אנשי הקהילה המדעית, שאישרו את ההנחות. התוצאה: עד עצם היום פירסמו אנשי-הרדיו על ההמצאה יותר מהטלוויזיה — שהיתה מוגבלת בגלל ההסכם שהיא חתמה עם מרידור.

את טעף המידע על ההמצאה החלו אנשי הרדיו בפירסום שמות המדענים שראו אותה. ביום השישי בבוקר (היום שבו שידרה הטלוויזיה את הכתבה של ארישע שפיגלמן) פירסם הרדיו את עיקרי ההמצאה, במישרן הצהריים, בחצי היום, רואיון פרופסור אהרון רואן, שבחן את ההמצאה ובכך השיג הרדיו את הטלוויזיה בפירסום הראשוני של ההמצאה.

או החתילו רוני דניאל ומיכאל גרטי במירדף אחרי דניאל ברמן. ביום הראשון בשעה 7.30 בערב, היה בידהים כבר שמו של הממצא. בצירוף עובדת היותו נוכח, בחומר המידע על

כך ועשיתי כך וכך... לעומתם, השרים אינם מתקשרים, אבל מפעילים לחצים באמצעות הדוברים שלהם, מקורביהם או הכתבים הנוגעים בדבר. השרים לעומת ה"ח"כים, דואגים להודיע לנו לפני שהם עושים משהו, כדי שמה שהם עושים יתפוס מקום בחדשות.

(על המשברים במבט) היתה תקופה שחמט היה סקופר, והעיתונים הלכו בכות-רות אחרי חמט. בחודשים האחרונים היתה לנו תקופת-שפל, בעיקר, מפני שלא היה לנו עורך קבוע. היו כחודשיים של אי-ודאות, שגררה ביקורות רבות. אני מקווה שחמט ישתנה עכשיו ויצליח להתחרות בידיעות בלעדיות כאמצעי-התקשורת הי-אחרים. אבל הדבר שהיה הכי עוזר לנו, זה ערוץ טלוויזיה שני. אילו היו לנו מת-חרים, המצב היה משתפר. תחרות, כפי שיש בין שני עיתוני-הערב, היתה רק עוזרת לנו.

פסקול

מי רצח את

גיי-אר-לזורוב?

בימאי הטלוויזיה אידון גויטין שב באחרונה ממצרים עם תרבוש אדום יפהפה. לקראת אחד מאירועי פורים, שאל

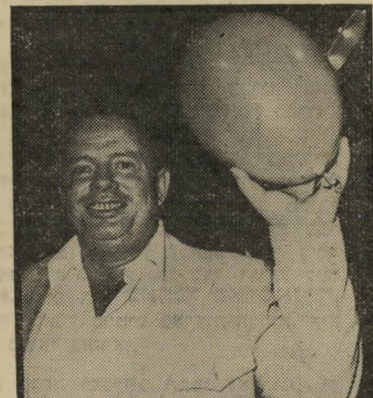
הפצצה

של

ערוץ 6

בעוד כחודשיים תתחיל הטלוויזיה הישראלית לשרד תרגום עברי בגוף הסרטים והסדרות שהיא מקרינה בי ערוץ 6 שלה. רכישתה של מכונה אלקטרונית בעלת אותיות עבריות, ומסירת תרגום הסרטים אצל חברה ירושלמית לתרגום מים, יקדמו את אחוץ הצפייה בישראל במישרי הטלוויזיה הישראלית.

ממנו מנהל מחלקת-המוסיקה והדראמה של הטלוויזיה, אביטל מוסרנזון את התר-בוש, ובאחד הבקרים נכנס לבניין הטל-וויזיה כאשר התרבוש מונח על ראשו. כאשר נשאל מוסרנזון על-ידי עובדי הטל-וויזיה לפרש התרבוש על ראשו, השיב: "מחלקים עכשיו למטה תרבושים לרגל האיחוד בין הטלוויזיה התורכית והטלוויזיה הישראלית" ●● מנכ"ל רשות-השידור,

מנכ"ל לפיד

קדוש מעונה בסופרמרקט

יוסף לפיד, סיפר השבוע לאחד ממקרי רביו גירסה חדשה לקצב ההתחלפות של הקדושים המעונים בטלוויזיה. בטלוויזיה יש כל חודש מארטר החודש, וזה משהו כמו, מיצרך החודש' בסופרמרקט" ●● בישיבה של הוועד-המנהל של רשות השידור, אמר מנהל הרדיו, גרעון לב"ארי: "עוד שני יקימו במדינה ועדת חקירה לגלות מי רצח את גיי-אר-לזורוב...". חברי הוועד-המנהל לא קלטו מייד את הבדיחה. ●● בעמק הירדן לא אהבים את הטלוויזיה הישראלית. הראייה: במופע הראשון של שרה-לה (לשר) בעמק (שרון), מאז שהחליטה המועצה האזורית עמק הירדן כי מופעים אלה לא יוקלטו עוד לטלוויזיה. הגיע קהל של יותר מ-700 חברי קיבוצים שהתכנסו לשיר בתדר-האויכל של קיבוץ גינוסר. את הערב הזה לא ייראו על מסכי הטלוויזיה הישרא-לית. ●● את שני הסרטים העוסקים בפר-שת קסטנר וברצח קסטנר, בחנו בשבוע שעבר מנכ"ל רשות השידור יוסף לפיד, ויור הרשות, פרופסור ראובן ירון. שני הסרטים הותרו לשידור בלא הערות כלי-שחן.